

[Ministeren for offentlige arbejder]

Da der var flere ordførere, der i øvrigt gav udtryk for, at man skal kræve meget hurtige løsninger, vil jeg sige, at man må regne med, at postudvalget vil fremkomme med delløsninger langs ad vejen, og de første bør komme tidligt i det nye år, og de senere må så komme så hurtigt som muligt derefter.

Så blev jeg spurgt, om det lå i vore overvejelser at stryge den sidste postkassetøming, og dertil kan jeg svare, at det ikke ligger i overvejelserne. Derimod har der været nogle tanker om, at man måske skulle tidsforskyde den en lille smule, men det er heller ikke engang afklaret, om det nu vil være den rigtige løsning.

Hr. Bertel Haarder syntes, at også ministeren burde vove pelsen og fremsætte nogle absolutte påstande om, hvornår alle ting skal være klaret, og hvilket niveau alle ting skal ende i. Der var flere af ordførerne, inklusive hr. Bertel Haarder, der havde nogle klare synspunkter om, hvilken præstationsnorm man skal ende i, og nogle drog oven i købet sammenligninger med præstationsnormen for Oslos postterminal og sagde, at det måtte da klart være målet, og den vidste man lå på det dobbelte af det, man har i København. Det er nu ikke så simpelt at nå frem til den slags størrelser, for det ville jo forudsætte, at anlæggene var fuldstændig ens, og det kan jeg oplyse, at det er de ikke. Anlægget i Oslo er ganske anderledes end anlægget på postterminalen her i København, og derfor kan man ikke opstille sådanne kategoriske og firkantede mål, som nogle af talerne har ønsket. Systemet i Oslo er forsynet med mere automatik end systemet i København.

Til sidst vil jeg sige, at jeg deler ordførernes ønske om, at dette udvalg, som skal besvare alle kommissoriets forskellige spørgsmål, og det hurtigt arbejdende analyseudvalg skal få held til hurtigt at frembringe et materiale, der kan danne basis for beslutning, og som kan medføre, at posten bliver omdelt i rette tid og uden forsinkelser.

På den anden side er det helt klart, at den centralisering, der nu er blevet gennemført, under alle omstændigheder vil medføre en sårbarhed, som et decentralt system ikke indeholder. Vi må derfor tage konsekvensen af vore egne handlinger, som bl.a. er, at et stærkt centraliseret system er og bliver mere sårbart over for driftsforstyrrelser og over for spidsbelastninger end et decentralt system,

for fleksibiliteten eksisterer ikke, og det kan vi beklage. Hvis vi skulle begynde »from scratch«, så skulle vi nok ikke lave én stor københavnsk terminal, det tror jeg de fleste nu erkender, men nu er den altså lavet, og man må se at få det bedst mulige ud af det. Men man skal ikke forestille sig, at man kan opbygge et system, som aldrig kommer ud for driftsforstyrrelser og for uforudsete spidsbelastninger.

Derfor kan man heller ikke, som nogle har foreslået det, love, at man totalt vil afskaffe enhver form for overarbejde, det lader sig simpelt hen ikke gøre. Men det må naturligvis reduceres meget væsentligt, og det må gøres på en sådan måde, at ikke nogen kan opnå disse usandsynlig høje årslønninger, som enkelte har opnået ved også overmenneskelige arbejdspræstationer, hvilket ud fra alle miljømæssige og arbejderbeskyttelsesmæssige synspunkter er u hensigtsmæssigt.

Brøndsted (V):

Stort set synes jeg, vi må konstatere, at den debat, vi har haft her i eftermiddags og i aften, har været god og har været med til at drage en hel del ting frem. Jeg synes, det især er væsentligt, at vi har haft indtryk af, at ministeren indrømmer en hel del af det, der er utilfredsstillende inden for postbesørgelsen i dagens Danmark. Jeg skal ikke nægte, at vi har manglet vor rigtige minister, som vi i sommerens løb har ført debatten med, og hvor der ville være en hel masse familieudtryk, der måske kunne have gjort, at vi havde ramt tingene mere præcist, end det har været tilfældet. Det er gået på sagen, og jeg synes også, det er godt, at med en enkelt undtagelse har der ikke været tale om storm på personer, på ministre eller på embedsmænd. Det har nærmest været sådan, at ministeren har kunnet glæde sig over, at der er opbakning til og et ønske om at støtte det arbejde, der skal gøres.

Derfor er jeg lidt ked af, at ministeren her i sit sidste indlæg konstaterer, at der er uenighed i al almindelighed. Bortset fra hr. Kurt Hansen, som absolut mangler vilje til at få det hus i den form og med det udstyr, det har, til at køre, og hr. Dohrmanns specielle form har ministeren mødt forståelse for opgavens art og vanskelighed, og der er lovet